

Kampen er avgjort.

Kampen mellom de to naturer er allerede utkjempet, og seieren er tildelt personen Jesus Kristus. Når Jesus døde på korset, gjorde han opp med all verdens synd, i fortid, nåtid og fremtid. Den kampen som en kristen skal utkjempe er en kamp som allerede er utkjempet og avgjort. Videre vet vi at denne kampen kjempet ikke Jesus for sin egen skyld, men det var en stedfortredende kamp han utkjempet. Slik er det at den seieren som Jesus vant, blir overgitt til alle som tar imot frelsen i Jesus Kristus. Den troende har lov til og rettmessig anledning til å regne alt det som Jesus gjorde og er, som sitt eget. Slik taler også Guds Ord til oss som kristne, at vi skal kle oss i Guds rettferdighet og ikke oss det som Gud har vunnet for oss.

Bibelen sier det slik at vi er med i et seierstog, hvor vi går ut med seier for å seire! Det som er viktig, er å sette seg godt inn i hvordan kampen skal utkjempes, og hvordan man kan leve i denne seieren som allerede er vunnet. Vi kan lese det i 2 Korinterbrev kapittel 2 vers 14:

"Men Gud være takk, som alltid lar oss vinne seier i Kristus og ved oss åpenbarer duften av kunnskapen om han på hvert sted."

I Kristus er det alltid seier! Jesus Kristus er en seierherre, og i han vinner den kristne alltid seier. Bibelen beskriver de mennesker som lever uten livet i Gud, som levende døde.

Efeserbrevet kapittel 2 vers 4 - 5:

"Men, Gud som er rik på miskunn, har, på grunn av den store kjærlighet som han elsket oss med, gjort oss levende med Kristus, vi som var døde ved våre overtredelser. Av nåde er dere frelst."

De som lever uten Guds tilgivelse og nåde, er døde på grunn av sine overtredelser. De er altså levende døde. De som har mottatt evangeliet, er døde med levende. Bibelen snakker om at man enten er levende død, eller død men levende. Det er disse paradoksene som er viktig å få tak i. Hvis et menneske lever i synd, er livet dødt og livet fører til død. Dersom mennesket lever i Ånden, fører det til liv. Men for at et menneske skal leve i Ånden, må det samtidig død fra den onde naturen og ikke følge de onde lystene som ligger i den onde naturen. Grunnlaget til seier over synden ligger i sannheten at synden har fått sin dom og sin død, derfor kan den kristne erklæres rettferdig og levende i Jesus Kristus. De som ikke har mottatt evangeliet er levende, men døde. De er døde for Gud i deres overtredelser og synder, som holder dem borte fra Gud. Bibelen taler om to ulike liv. Disse livene er representert ved de to naturer.

Forholdet mellom de to naturer.

Det viktige i forholdet mellom de to naturene er å være klar over at bakgrunnen for denne kampen allerede er avklart. Når Jesus døde på korset, vant han seier over både den onde natur og djevelens åndehær.

Vi kan lese i kolosserne kapittel 2 vers 14 - 15:

"Han utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud, som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset. Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til skue, da han viste seg som seierherre over dem på korset."

Jesus er en seierherre. Det er viktig at den kristne så tidlig som mulig blir klar over sin stilling i møte med synd og djevel. Guds Ånd, som flytter inn når et menneske blir en kristen, er sterkere enn den ånd som er i verden. Det er ikke slik å forstå at den kristne går rundt med en konstant borgerkrig i sitt indre. Det er riktig at den kristne bærer med seg to ulike naturer i eget liv. Bibelen har gitt oss noen nøkler og svar for hvordan en kristen kan leve i seier og ha herredømme over den onde naturen. Det er slik at akkurat som det er to ulike naturer, så er det også to ulike lover som ligger til grunn for de to naturer. Som kristen er det viktig å være klar over hvordan man kan påvirke og styre forholdet mellom disse to naturer og lover. Det enkleste og mest effektive en kristen kan gjøre i kampen mellom de to naturer finner vi i Galater brevet kapittel 5 vers 16:

"Vandre i Ånden! Så skal dere ikke fullføre kjødets lyst."

Dette verset er en nøkkel for å forhindre at den onde naturen får kraft og initiativ. Vi vet at de to

naturer står hverandre imot, og at de derfor ikke kan fungere sammen. Da sier det seg selv at når vi er fokusert på å gjøre det som Ånden vil, så slipper vi heller ikke til den onde naturen. Siden de to naturene er motpoler og 100 % ulike, vil det alltid forholde seg slik at det bare er en av naturene som kan ha herredømme, og dominans. Vil du at mørket skal forsvinne, så tenner du et lys! Det er bedre å tenne et lys enn å forbanne mørke. Når man fokuserer det som er negativt, blir en som oftest negativ selv. Hvordan skal en kristen leve i seier over synd? Ved å fokusere de forhold som hører det nye livet til. Når en kristen søker inn til Jesus Kristus og søker hans vilje, så vil Ånden være den dominerende og seirende.

Bordtennis.

Det er noen som fremstiller det kristne livet som en bordtennis kamp. En kamp mellom to naturer som kjemper om hvem som skal vinne kampen. Kampen handler om å gjøre det gode eller det onde. Så fremholdes denne kampen som en kamp som alle kristne må leve i. Det er mange forkynnere som forkynner på denne måten for den troende. Mange forkynnere og troende har på grunn av en feil forståelse av identitet ennå ikke sluttet med å kjempe for å få vinne over synden. Kampen er over, og bordtennis bordet er slått sammen en gang for alle! Den kampen som stod mellom godt og ondt, er utkjempet en gang for alle. Skal den troende leve i seier over synd og syndige vaner, er det helt avgjørende at den troende får opp øynene for at seieren over synden allerede er vunnet. Det er ingen andre enn Jesus Kristus som har kommet seirende ut i kampen mot død og synd.

Det er i den seieren som Jesus vant at vi kan stå og seire. I Hans seier over død og synd har den troende alt den trenger for liv og død.

Gud skapte fred ved at den onde naturen i mennesket fikk sin dom, død og begravelse.

I oppstandelsen fikk den troende del i Alle ting ved Jesu Kristi liv! Kampen er over, og seieren er gitt til personen Jesus Kristus! Og i denne personen er det menigheten og den troende lever sitt liv i Den Hellige Ånd.

Det er derfor viktig at den troende innser at kampen mot den onde natur ikke er en kamp som skal kjempes for å vinnes. Kampen mot den onde natur er en kamp som kjempes på det grunnlag at den allerede er overvunnet og bekjempet en gang for alle. Jo mer den troende kjemper mot den onde natur, desto mer vil den troende tape. Det er i bekjennelsen av sannhet at den troende blir fri. Sannheten om djevelens nederlag, syndens død og dom og den troendes seier i Jesus Kristus.

Voks kabinett

Det er mange som vitner om dagen da de ble født på ny, og det er bra! Men det er bare halve evangeliet! Evangeliet handler heldigvis like mye om en avslutning som en ny start! Hvis ikke det gamle ble avsluttet, ville det som ble startet på nytt aldri fått sin rett! Det som skjer ved korset er å likne med en rettssak. Den onde naturen får sin rettmessige død og begravelse, samtidig som det nye livet får sin rettmessige oppstandelse og nye liv. Det er noe som har skjedd for over 2000 år tilbake og rettssaken er allerede over! Dommen over den onde naturen er avsagt, og dommen ble som fortjent! Den ble dømt til død og ble begravd! Men døden kunne ikke holde på Jesus, for Jesus var rettferdig og hellig med hele sitt liv! Jesus tok på seg all verdens synd, og bar den opp på korset.

På korset fikk synden sitt rettmessige oppgjør med Kristus. Derfor er det viktig for en kristen at frelses dagen ikke bare blir et minne om en ny fødsel, men også om en død og begravelse!

Hvis det ikke var en begravelse av det gamle mennesket, var det ikke virkning og kraft i oppstandelsen! Derfor er frelsesdagen også en dag for å lage vokskabinett hvor det gamle mennesket får sin dødsdato, akkurat som datoen får sin fødselsdato! Det er mange nålevende Hollywood stjerner og andre kjente personer som har fått laget en voks dukke av seg selv. Dette er noe den kristne også skal få lov til å gjøre! Jesus Kristus kom til verden for å frelse syndere, og

det gjorde han! Han tok på seg all verdens synd, bar det opp på kors treet og naglet synden til korset!

Tørrlagt alkoholiker.

På en måte kan man sammenlikne den troende med en tørrlagt alkoholiker. En alkoholiker som er tørrlagt og som ikke lenger drikker, må alltid passe seg for alkohol. Fristelsen for å ta litt alkohol, bare en liten dråpe kan ofte være stor. Men, alkoholikeren vil alltid ha et forhold til alkohol så lenge han lever. Har man først vært alkoholiker, vil fristelsen til å ta et glass alkohol alltid være tilstede. Slik forholder seg også med den troende. Den troende har fremdeles den syndige natur og de syndige lyster bærende i sitt liv. Selv om han er løst og satt i frihet fra synd og syndens kraft skal han også vokte seg for synden. Den troende vil bære med seg den syndige naturen helt til den endelige forløsningen, som er den dagen døden inntreffer, eller Jesus kommer for å hente sin brud. Kampen mellom den onde og den gode natur, vil være reell så lenge man lever. Men, kampen er allerede utkjempet og avgjort. Derfor er det så viktig å holde fast på det som er identiteten for den troende.

Selv om den syndige naturen ikke lenger skal dominere den troende, er det også viktig at den troende ikke gir synden noen muligheter til å få dominans eller overtak.

Å stå fast i sannheten om identitet, er helt avgjørende for et seirende liv i Gud.

For å forstå hva som representerer den onde natur kan vi sitere de gjerninger man høster av den onde natur. Galater brevet kapittel 5 versene 19 – 21:

"Kjødets gjerninger er åpenbare. Det er slikt som utukt, urenhet, skamløshet, avgudsdyrkelse, trolldom, fiendskap, trette, avindsyke, sinne, ærgjerrighet, splittelse, partier, misunnelse, mord, drukkenskap, svirelag og annet slikt. Om dette sier jeg dere på forhånd, som jeg også før har sagt dere: De som gjør slikt, skal ikke arve Guds rike."

Dette er de konsekvensene som følger med den onde naturen. Slik er det ikke med Ånden.

I Galater brevet beskrives Åndens frukter i kapittel 5 vers 22 - 23:

"Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, langmodighet, mildhet, godhet, trofasthet, saktmodighet, avholdenhet. Mot slike er loven ikke."

Det er en viktig ting å merke seg de to ulike beskrivelsene. Når Bibelen snakker om den onde naturen, så beskrives gjerninger. Når Bibelen beskriver Åndens liv beskrives livet som frukt. Det er forskjell på gjerninger og frukter. Hvis ikke Ånden var til stede i et menneske, ville det naturlig gjøre onde gjerninger. Når Åndens liv er representert i et menneske, vil Åndens frukter komme naturlig, fordi Ånden lever sitt liv i det mennesket.

Jesus sier om seg selv at han er vintreet og at vi som troende er grenene. Det er dette bildet som taler om at vi ikke er noen ting hvis vi ikke er podet inn i han som er selve livet.

Grenene på et vintre, bærer bare liv og frukt hvis det er podet inn i treet. Når mennesket er overlatt til seg selv, kan det ikke og vil det ikke gjøre Guds vilje. Årsaken til at det nye livet blir beskrevet som frukt er at Åndens liv ikke er et verk av mennesker.

Det nye livet i Gud, er det bare Ånden som driver frem. Det underlige ved det nye livet, er at det er bare når mennesket overgir seg til Ånden at livet inntreffer og fungerer. Det er ikke ved menneskelig kamp eller vilje at Ånden virker, men ved at mennesket overgir seg til Ånden. Gjerninger knyttes opp til hva et menneske gjør, men frukt er ikke noe et menneske presterer. Den onde naturen er menneskets egen eie. Men Åndens liv kan ikke noe menneske leve ut, uten at Gud selv flytter inn med sin Ånd og sitt nærvær.

Åndens gjerning i den troende.

Den Hellige Ånd sin gjerning i og for den troende er mangfoldig og ulik. Den Hellige Ånd er selve drivkraften i den troende. Men Den Hellige Ånd er også beskrevet som en ild. Denne ilden brenner i den troende og impregnerer den troende imot synd. Ånden impregnerer den kristne slik at han blir i stand til å motstå fristelser når de kommer. Åndens ild virker slik på synden at den ikke får anledning til å synde. Vi skal ikke gi synden noen anledning i våre liv.

Når vi unngår å gi synden noen landingsplass i våre liv, gir vi heller ikke djevelen noen anledninger til å fordømme og manipulere i våre liv.

Den troende lever i et spenningsforhold med den onde naturen i sitt indre liv, og med fristelser fra den verden som er omkring.

Både den synlige og usynlige verden kan være med å friste den troende til synd. Derfor er det at Ånden har en dobbel funksjon. Den Hellige Ånd renses den troende innvendig, og virker en sterk karakter i den troende.

Ånden virker ikke bare nytt liv, den forhindrer også forråtnelse. Når den troende lever i Ånden slipper ikke den onde naturen til, og den forblir i sin død. Men vi at selv om vi synder så har vi en talsmann som heter Jesus Kristus som sitter hos Faderen og taler vår sak. Det er ingen fordømmelse for den som er i Jesus Kristus. Det er ingen synd som kan frata den troende sin posisjon og stilling som barn hos Gud.

Karsten Isachsen, en kjent prest uttalte en gang følgende: ”Tilgitte synder er de beste byggmaterialer.” Dette er på mange måter slik det er med evangeliet. Alle ting samvirker til det beste for dem som tror. Til og med syndene når de har fått sin tilgivelse kan komme i et positivt lys. Den som er tilgitt mye elsker mye, sier Guds Ord. Evangeliet er for de som er syke og trenger å bli friske, det er ikke for de som er vellykkede og ikke trenger til hjelp. Evangeliet er for dem som har behov for nåde og hjelp.

Den Hellige Ånd er en mild person som aldri tar seg til rette. Derfor er det viktig for den troende å være lydhør for hvordan Guds Ånd formaner og veileder til et hellig og rent liv. Når Den Hellige Ånds ild brenner i en kristen, vil ikke synden få noen plass eller dominans.

En kamp i overgivelse.

Jeg hørte en gang en historie om en livredder som stod ved en innsjø å så på at en svømmer holdt på å drukne. Det stod andre mennesker å så på den samme situasjonen og de begynte å spørre om livredderen hadde tenkt å la svømmeren drukne uten å forsøke å redde ham?

Svømmeren kjempet og slo i vannet, mens livredderen sto på land å så på. Situasjonen så helt håpløs ut, og menneskene ble sinte og skjelte på livredderen for at han ikke hoppet uti vannet for å hjelpe. Snart så det ikke ut til at svømmeren hadde mer krefter igjen, han sluttet å kjempe i vannet, og ble liggende stille i vannet. Da hoppet livredderen uti vannet, tok tak i svømmeren og dro han opp på land og gav han livet tilbake. Som forklaring til de sinte tilskuerne sa livredderen følgende: Jeg kunne ikke hoppe uti vannet når han kjempet som verst, da ville det vært umulig å få han med meg. Han ville kanskje dratt meg ned også, men når han ikke orket mer, kunne jeg hente han uten at han viste motstand.

Slik er det også med Gud. Gud ønsker å hjelpe alle mennesker, men så lenge mennesket kjemper med livet selv og ikke vil overgi seg, kan ikke Gud få slippe til.

Selvsagt ikke fordi Gud ville gått under, men svømmeren ville ikke forstått at det var ved å overgi seg at redningen skjedde. Gud deler ikke ære med noen når det kommer til frelsen, og så lenge mennesker ikke helt overgir seg til Guds nåde, vil det heller ikke bli satt helt fri!

Gud ønsker å hjelpe alle mennesker. Men Gud er de hjelpeløses hjelper. Derfor er det at det selvhjulpne menneske ikke får samme hjelp av Gud.

Det stille vann.

Når vannet er stille, kan man speile seg i det. Har du noen gang stått ved en innsjø hvor vannet ligger så stille at hele naturen speiler seg perfekt i vannet? Det er ikke så ofte det skjer, men det er utrolig vakkert når det skjer.

For å forklare forholdet mellom den nye naturen og den onde naturen med en illustrasjon, ønsker jeg å anvende forholdet mellom det livet som er over vann, og det livet som er under vann. La oss si at den onde natur har sitt liv over vannet, og det nye livet har sitt liv under vannet.

Hvordan skal vi som kristne leve livet, hvis vi er bærere av disse to ulike liv? Hvordan kan vi leve slik at bare det ene livet får sin rett? Vi må selvsagt leve under vannet! Slik vil det være med de to ulike lover. Hvis fisken kom på land og fuglen i vann så ville mye liv gå tapt!

På samme måte er det hvis du tar en krabbe opp av vannet. Den kan ligge litt over vannet, men etter en tid vil den dø fordi den er avhengig av vann.

Som kristen har vi et kall til stadig å la den onde naturen dø. Den har fått sin død og begravelse, men vi har et kall til stadig å døde den slik at den forblir død. Den beste måten å gjøre det på er å forbli i vannet. Misunnelse, hat og bitterhet er alle tre ulike synder som kan utfordre en kristen.

Hvis vi gir næring til synden, så vil den vokse seg sterkt og drepe Åndens liv. Når bitterheten dukker opp og vil leve ut sin bitterhet, skal den kristne holde den ned under vann. Det vil si at man ikke aksepterer eller godtar at bitterheten får sin plass. Vi skylder ikke den onde naturen noe slik at vi skulle leve etter den. En kristen har ingen rettigheter til å bære på hat, misunnelse eller sjalusi. Disse sidene ved livet bringer bare med seg død og fordervelse.

Lev et liv i Ånden, da fullfører dere ikke kjødets lyst, sier Bibelen.

Når vannet ligger stille, er det fordi Guds Ånd regjerer og da kan Gud speile seg fullkomment i vannet. Vannet vil bare ligge stille når vi som kristne overgir oss og lar den onde naturen dø under vannet. Da stilner vannet, og Gud kan speile seg selv og himmelen kommer til syne midt blant mennesker. Når et menneske helhjertet overgir seg i Guds hender, vil Gud gi mennesket tilbake et helt hjerte. Det udelte hjerte. Den Hellige Ånd flytter inn, og en ny identitet blir til.

Vi kan lese en profeti fra profeten Jeremia kapittel 32 vers 39:

"Jeg vil gi dem ett hjerte og lære dem en vei til å frykte meg alle dager, så det må gå dem vel, dem deres barn etter dem."

Gud bytter ut steinhjerte til menneske og gir det sin Ånd og et nytt hjerte som er fylt av hele Guds fylde og alt hva han er! Den nye skapningen i Kristus blir en realitet.

Hemmeligheten ligger i Kristus.

Hemmeligheten til det nye livet ligger i personen Jesus Kristus. Det er i han at den troende lever, rører seg og er til. Det er bare i Kristus at den troende kan gjøre Guds vilje og leve i Guds vilje med sitt liv. Man kan ikke leve ut en sannhet hvis den ikke er ens egen. Derfor er det viktig å forstå at man skal leve i samsvar med det mål av tro som den enkelte har. Det finnes noen som er skuffet fordi de selv ikke erfarte alt slik som de ønsket det skulle være.

Men det er viktig at den troende går i takt med seg selv i forhold til Gud. Bli der du er, til du blir den du er ! Det høres sikkert rart ut, men det er en åndelig sannhet! Du har fått åndens velsignelse og Guds fulle rustning, men før du ser det slik selv, må du vente til rustningen sitter skikkelig!

Du kommer aldri lenger en der du allerede er. Sporene i troens landskap er allerede lagt, og den som finner sporene kan gå inn i dem.

Sporene finner vi i Efeserbrevet kapittel 2 vers 8 - 10:

"For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave. Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg. For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud forut har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem."

Vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger som allerede er lagt ferdig for at vi skal vandre i dem. De gjerninger det her tales om, er de gjerninger som Jesus har gjort for oss.

Vi kan godt anvende teksten om de daglige gjøremål, for også her har Gud gjerninger vi kan gå inn i. Men i denne teksten taler Guds ord om det livet Jesus levde og som han gir videre til den troende.

På grunn av Jesu liv kan vi for alltid komme frem for Faderen. På grunn av at Jesus åpnet døren inn til Guds rike, har den troende adgang til å gå like inn til Faderen og dele fellesskap og intimitet med Gud som Far.

Jesus har for alltid lagt ferdige gjerninger som den troende kan vandre i. Den troende kan aldri gå feil når han vandrer i Jesu fotspor.

Vi kan lese i Galaterbrevet kapittel 6 vers 11 - 13:

"Ta på dere Guds fulle rustning, så dere kan holde stand mot djevelens listige angrep. For vi har ikke en kamp mot kjøtt og blod, men mot maktene, mot myndighetene, mot verdens herskere i dette mørke, mot ondskapens åndehær i himmelrommet. Ta derfor Guds fulle rustning på, så dere kan gjøre motstand på den onde dag og bli stående etter å ha overvunnet alt."

Denne rustningen det her tales om, er den rustningen som er Jesus Kristus! Gud har utrustet den kristne til kamp, og den kampen skal kjempes i ånd. Vi har del i Guds Ånd som er sterkere enn den ånd som er i verden!